

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Alterum exemplum respicit Chorepiscopos. Dubitatem de ordinatoribus Presbyterorum, Diaconorum, & Subdiaconorum, quas illi peragerant, & de ceteris quibusdam capitibus. Consultus Leo III. à ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

VII. Alterum exemplum fovendorum per Edicta regia Romanæ sedis Decretorum petitur à Chorepiscoporum negotio. Sæpe in conventibus & synodis regni controversum fuerat, an ordinationes Presbyterorum, Diaconorum, & Subdiaconorum à Chorepiscopis celebratæ, Confirmationes baptizatis tributæ, Ecclesiarum & Virginum benedictiones ab iis tentatæ, vitiosæ essent, an canonicæ. Carolus M. in re tam seria & ambigua sedem apostolicam consulendam esse decrevit, & inter cetera Arnonis Archiepiscopi ad Leonem III. delegati mandata, hoc etiam caput adjunxit. Respondit Pontifex, per canones liberum non esse Chorepiscopis ullam muneris episcopalis partem attingere, atque adeo quidquid ab iis præsumptum fuerat in ordinationibus & benedictionibus, vitiosum esse & penitus irritum, decrevitque damnandos, id est, deponendos, Chorepiscopos, & plectendos exilio, huncque gradum esse delendum. Post reditum Arnonis, Conventum generalem regni Ratisbonæ Imperator cogit, ut rebus à Romano Pontifice secundum canones judicatis, consensus adhiberetur. Responsum Leonis in synodo probatum fuit, & regio Edicto confirmatum. Sed temperata fuit jurisdictio, in penis à Leone adversus Chorepiscopos decretis, atque ab eorum dejectione & exilio cessatum; quamvis in Presbyterorum gradum redacti sint, juxta canones. Quæ omnia grata futura Summo Pontifici sibi persuaserunt. Prædictos autem Chorepiscopos omnes præcepit Leo damnare, & in exilio detrudi. *Ista vero omnes, maxime regni nobis à Deo commissi Episcopi, cum eodem Arnone, permittente præfato Apostolico, mitius tractantes, jamdictos villanos Episcopos inter Presbyteros statuerunt.* Verba illa, *Permittente Apostolico*, formulam redolent qua magistratus utebantur, cum rescriptorum principalium tristitiam mollebant, quaque usus est Gregorius Magnus, cum legem Mauritij de militibus ad monachisimum properantibus temperavit. *Nam his placatur Imperator*, inquit ille in epistola ad Metropolitanas. Quod nos hodie, *cum bona venia, aut sub beneplacito Pontificis*, fieri dicimus. In hoc negotio observandum est quod supra monui, Decretum Papæ, & Definitionem Synodi, Edicto Regio, Caroli nomine concepto, promulgata fuisse; quamvis de re omnino spirituali, id est, de ordinationibus & benedictionibus ageretur. Sed de Chorepiscopis dicemus capite sequenti.

VIII. Tertiam Regum nostrorum dynastiam laus illa Tuendæ Ecclesiæ non de-

feruit, quin potius novis præfidiis collatis id promeruit ut à Gregorio IX. regnum Francorum ad Tuitionem fidei & libertatis ecclesiasticæ à divino numine designatum esse dicatur. Non solum autem armis, sed etiam legibus disciplinam muniebant, cum ea tempora incidissent quæ regiam manum expectabant. Quo in genere eximia est S. Ludovici Christianissimi Regis Constitutio: qui vix officio suo erga Ecclesiam satisfactum putavit, tot bellis labore maximo immanisque dispendio adversus Muhammedanam perfidiam in Oriente gestis, nisi hoc etiam Edicto suam pietatem cumulasset. Ea lege decernit ut Episcopis & Patronis sua jura plenissimè ferventur, & ut beneficia atque officia ecclesiastica regni, secundum præscripta Juris Communis & Conciliorum, atque instituta veterum Patrum, conferantur, nullisque Curia Romanæ supersit locus exigendæ pecuniæ ab Ecclesia Gallicana, Libertatèque & Privilegia à Regibus Francorum Ecclesiis collata intermerata maneant. Tum magistratibus regni dat in mandatis ut hujus Edicti executioni & custodiæ invigilent, penis à contumacibus exactis. Ceterum præfatio Edicti hic inferenda mihi videtur, quod majestatem quandam pietatèque Christianam simul præ se ferat, illque verbis concepta sit, quibus antiqui Romani Imperatores in simili negotio utebantur: *Ludovicus Dei gratia Francorum Rex, ad perpetuam rei memoriam. Pro salubri ac tranquillo statu Ecclesiæ regni nostri, necnon pro divini cultus augmento, & Christi fidelium animarum salute, utque gratiam & auxilium omnipotentis Dei, cujus soli ditioni atque protectioni regnum nostrum semper subjectum extitit, & nunc esse volumus, consequi valeamus, que sequuntur, hoc Edicto consultissimo in perpetuum valituro statuimus & ordinamus.*

ADDITIO

STEPHANI BALUZII.

CVIII illustrissimus Archiepiscopus supra cap. x. §. iv. hujus libri adnotaverit jus gladij Regibus à Deo mandatum esse ad tuendam Ecclesiam, Defensorisque Ecclesiæ titulum ob hoc promeritos esse Reges nostros §. 2. & 3. hujus capitis observaverit, quorum regnum Gregorius IX. ad Tuitionem fidei & libertatis ecclesiasticæ à divino numine designatum esse dicit, visum est eam observationem firmare auctoritate Ludovici VII. Regis Franciæ, cujus præclara in eam rem verba extant in literis ejus datis Parisiis anno MCLXXI. quibus auctoritatem suam adhibet ad vindicandum in libertatem Episcopum Aniciensem, qui potentia Vicecomitis Podomniacensis opprimebatur. *Ludovicum Dei gratia Fran-*

Videl. l. c. 12. §. 2.

Capit. 1. Theobaldus Placit. sicut Leonis Papæ & omnium Episcoporum arbitrium esse reliquorum fidei generalis & synodali consensu intercedunt, ut in illis Chorepiscopis dicitur. Capit. 1. 7. c. 117.